

A fapiaczról.

Budapest, márczius 16.

(B.) A hidegebb időjárás, mely különben februárban is eléggé tartott, e hónap közepén, ismét országosan beállván, a tűzifaraktárak készleteinek apasztását segíti, mintegy pótolni akarván ezzel is a szeszgyárak korlátolt üzeme következtében több helyt visszamaradt jövedelmet.

A fenyőanyagok kelete, habár tagadhatlanul jelentkezik az érdeklődés, nem ölthette még a rendes tavaszi jelleget, s bár a békére való kilátásoknak ujabban előtérbe lépett jelentékeny emelkedésével, a vásárlók bizalma jóval erősödik, mégis többen vannak, kik még arra várnak, hogy tovább tisztuljon a politikai helyzet.

Nincs egyébiránt kétség abban, hogy a szélesebb méretű fenyőfaanyagok kedveltek maradnak, s hogy az alföldi dohánytermelők számára, mely jövedelmező művelési ág több helyt terjed az országban, valamint a könnyebb természetű gazdasági építkezésekre is, a vékonyabb minőségű szálfákra és kisebb anyagokra fokozottabb szükséglet mutatkozik, s így ezek is kelendősségre számíthatnak, míg ellenben a léczanyagoknál a raktárakban ezekből mindenféle bővebb készletek lévén, a viszony megfordítva áll.

A tölgyfára a mult év vége felé elért magasabb árak változást nem szenvedtek, a mit a fumei és triesti árak állandósága is igazol, mely utóbbi helyen a tőzsdei jegyzés szerint a normal méretű első rendű dongának ezere 220—230 frt.

Egyes piaczkok ártételeit jövő tudósításunkban fogjuk közölni.